

**BIBLIOTHECA
WEIDMANNIANA**

II

Homeri Ilias
Recognovit H. van Thiel

Homeri Ilias
Recognovit
Helmuth van Thiel

1996
Georg Olms Verlag
Hildesheim · Zürich · New York

O

1996
Georg Olms Verlag
Hildesheim · Zürich · New York

O

31 τίς ἐὼς ὁνέσεται φύλονος: Apoll. Soph. 14,16 αὐαπέτην, τίς ... ὀνέσεται (= 155).

Choerob. 1,164,26 αὐαπέτην, τίς ἀλλος ὀνέσαιο (v.l.).

An. Ox. 3,389,21 (sim. 390,14) αὐαπέτην, τίς ἐὼς ὁνέσεται φύλονος.

33 κοί γε: An. Ox. 1,296,4 δὲ col.

35 Hesych. 2063 πέτραι [τ-] ἡλίβατοι.

36s τοι Eust. 1044,21 recte, alter 1042,17 εἰ δέ τινα ... καὶ τινα col.

40 Eust. 1044,22 recte, alter 205,41 et 977,10 et 1044,7 δέ col. [δὲ] μὲν.

43 ἀνέμευσε Eust. 1044,24 recte, alter 1044,38 ὅλυν ... ἀνέμευσε.

44 ἀόδρα: Apoll. Soph. 19,32 ἀαῖτες ἀόδρα.

45 ὠκαυε: Eust. 1044,24 recte, alter 885,14 ὠκαυε.

Weitere Beispiele aus dem 16. Buch:

87 αὐ τοι: Phryn. ecl. 324 αὐτὸς δὲ = Thom. M. 91,15 R. (~ ~ ~ 480).

105 βάλλετο: As τὴν τοι δ' αἰεὶ / καὶ φάλαγ' εὐνοῖται.

240 ἔτραπον πέρην: Eust. 1056,29 ἔτραπον πέρην in einem umfangreichen Zitat, das ausserdem gekürzt ist und sich dadurch der Prosa annähert (s. u.).

505 φύχην τε: T¹ ad N 574 φύχην [τε] καὶ ἔργος ἔξερψε αἰχμήν.

599 ἄχος: Hesych. 4327 πικρὸν δὲ ἄχος.

606s: T³ beginnt das Zitat der Verse mit O 433 τὸν ῥ' ἐπαλε κεφάλην ὑπὲρ οὐτός.

642 περὶ γαίης: Apoll. Soph. 55,1 πὸ λυγαίης.

852 οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν βέντ: As αὐ O 194 οὐ γὰρ μοι θῆν βέντ.

Eustathios (zu 14, 28, 36, 40, 43, 45, 240) behandelt den Text zusammenfassender Zitate ausserhalb des unmittelbaren Zusammenhangs ferner, manchmal geht er stückweise in Paraphrase über, vielleicht um abzuwechseln. So zitiert er Y 141-3 zunächst wörtlich p. 1200,48, dann freier 1200,57 ἰσχυρὰ τὰς δὲ ἐν κούρῃς δὴ λυγρὸν τὸ "μῆλα δ' ἄκα διακρινόμενα ὅτω ἡμετέρας ὑπὸ χερσὶν ἴδη βαλέντες." Solche Abweichungen sind also weder Gedächtnisfehler noch Varianten. Sie sind leicht aufzufinden in der umfassenden Sammlung der Eustathios-Lesarten von M. Neumann, Jhb. class. Phil. Suppl. 20, 1894, 143-340, vgl. bes. 157-61. Vgl. ferner van der Valk, Eust. praef. § 21 und 67-69. Auch in den Scholien finden sich Beispiele: oben zu 105 505 852.

ABGEKÜRZTE NAMEN UND LITERATUR

Ak = Aristonikos.

Aph = Aristophanes von Byzanz.

Aphor. M. J., The Manuscript Evidence for Interpolation in Homer. Heidelberg 1980.

Ar = Aristarchos.

Asc = Ptolemaios Askalonites.

Chantraine, P., Grammaire Homérique 1, 1958, 2, 1953.

Denniston, J. D., The Greek Particles. 2. Aufl. 1954.

Di = Didymos.

Dict. = P. Chantraine, Dictionnaire étymologique de la langue grecque. 1968ff.

Dy = Apollonios Dyskolos.

Edelberg, H., Lexicon Homericum 1-2. Leipzig 1885.

Edwards, M. W., The Iliad: A Commentary. V. Cambridge 1991.

Epin. = Dyck, A. R., Epimenism Homeric 1-2. Berlin 1983, 1994.

Erbsse, H., Beiträge zur Überlieferung der Iliasscholien. München 1960.

Erbsse, H., Scholia Graeca in Homeri Iliadem 1-7. Berlin 1969-88.

Eu = Eustathios nennt die Variante; seine Beurteilung ist gleichgültig.

Hd = Herodianos.

Hainsworth, J. B., The Iliad: A Commentary. III. Cambridge 1993.

Hoeckstra, A., Homeric Modifications of Formulaic Prototypes. Amsterdam 1964.

Homeri Ilias cum scholiis. Codex Venetus A: Marcianus 454, phototypice ed. Leiden 1901.

Janko, R., The Iliad: A Commentary. IV. Cambridge 1992.

K. G. = Kühner, R., – Gerth, B., Ausführliche Grammatik der Griechischen Sprache. Satzlehre I-II. Nachdruck Darmstadt 1966. Index locorum, Darmstadt 1965.

Kirk, G. S., The Iliad: A Commentary. I, II. Cambridge 1985, 1990.

La Roche, J., Die homerische Textkritik im Altertum. 1866.

Leumann, M., Homerische Wörter. Basel 1950.

Lex. = Lexikon des Frühgriechischen Epos, ed. B. Snell et alii. Göttingen 1955ff.

Lohse, G., Untersuchungen über Homerzitate bei Platon. Helikon 4 (1964) 3-28, 5 (1965) 248-95, 7 (1967) 223-31.

Ludwich, A., Aristarchs homerische Textkritik 1-2. 1884-5 (1 ohne Bandangabe).

McNamee, K., Sigla and Select Marginalia in Greek Literary Papyri. Papyrol. Brux. 26, 1992.

Ni = Nikanor.

Nickau, K., Untersuchungen zu Zenodotos. Berlin 1977.

Odysee = Homeri Odysea, recognovit H. van Thiel. Hildesheim 1991.

Preffter, R., History of Classical Scholarship I. Oxford 1968.

Richardson, N. J., The Iliad: A Commentary. VI. Cambridge 1993.

Risch, E., Wortbildung der homerischen Sprache. 21974.

Ruijgh, C. J., Aourir de TE épique. Amsterdam 1971.

Schulze, Wilhelm, Quaestiones Homericae. Göttingen 1892.

Schwyzler, E., Griechische Grammatik I-IV. München 1938-71.

Slater, W. J., Aristophanis Byzantii Fragmenta. Berlin 1986.

So = Apollonios Sophistes.

Steph. = H. Stephans, Poetae Graeci Principes Heroici Carminis: Editio Homer. 1566.

van Thiel, H., Iliaden und Ilias. Basel 1982.

– Zenodot, Aristarch und andere. ZPE 90, 1992, 1-32.

Valk = M. van der Valk, Researches on the Text and Scholia of the Iliad 1/2, Leiden 1963/64 (Band 2 ohne Bandangabe).

– Textual Criticism of the Odyssey. Leiden 1949.

Wackemagel, J., Sprachliche Untersuchungen zu Homer. Göttingen 1916.

Werner, Rudolf, η und ε vor Vokal bei Homer. Diss. Zürich 1948.

West, Martin L., Hesiod. Theogony (Theog.). Oxford 1971.

– Hesiod. Works and Days (Erga). Oxford 1978.

West, St. The Ptolemaic Papyri of Homer. Köln 1967.

Ze = Zenodotos.

VERZEICHNIS DER BENUTZTEN HANDSCHRIFTEN

Allen Ludw.	
A A	Marcianus 454, s. X (s. XV: E 336-635, P 277-577, P 729-761, T 126-326, Ω 405-504).
B B	Marcianus 453, s. XI (s. XII/XIII: E 259-355, A 167-217).
C C	Laur. 32,3, s. XI-XII.
D D	Laur. 32,15, s. X (s. XII: A - Δ , s. XV: Θ 390-525, P 359 - Σ 192, Σ 326-93, Σ 526 - T 38, Ψ 652-719, Ψ 854 - Ω 85, Ω 219-348, Ω 754-804. Omissi B 494-877, proposito, et P 28-159).
E E ³	Scorial. 294 (Y I 1), s. XI (s. XII: A 29-201, s. XV: A 1-28, s. XVI: E 115-162, Σ 326-421. Omissi Ω 718-804).
F E ⁴	Scorial. 513 (Ω I 12), s. XI.
G E ⁵	Genavensis 44, s. XIII (om. B 494-877 proposito, alia casu, quorum plurima suppl. Theodorus Metheciotes, saec. XIV).
H V ⁵	Vindob. phil. 117, s. XIII (s. XV: Ψ 647 - Ω 804).
I Ag	Angelicus 122 (C I 1), s. XIII/XIV.
L L ²⁰	Laur. conv. soppr. 139, anni 1291.
M M ¹	Ambros. 74 (A 181 sup.), s. XIII (om. Ξ 289 - II 305).
N U ⁴	Marcianus 458, s. XII/XIII (cont. Ξ 419 - Ω 804). Eiusdem familiae (h apud Allen et Erbse) ac codd. M et P, sed pluribus adnotationibus instructus.
O O ⁸	Oxford, New College D 298, s. XIII (om. B 494-877, N 63-214).
P pii	Paris. 2766, s. XIV (adhibitus ubi M et N ambo deficiunt: Ξ 289-418).
R O ⁵	Bodl. Auct. T.2.7 (misc. 207), s. XII (A 1-281 anni ca. 1300 secundum v. d. N. Wilson; B 494-877 s. XV).
T T	Mus. Brit. Burney 86, anni 1059 (om. B 494-877, proposito).
V V ¹	Vat. 26, s. XIII (s. XV: A 26-53).
W V ¹⁶	Vat. 1319, s. XII (s. XV: A 1 - F 34, H 37-119, Ω 303-804).
Y	Par. suppl. gr. 663, s. XI (cont. excerpta ibitorum A-E, H, K-M, P-Y, X- Ω , insuper lacunosus).
Z Ve ¹	Coll. Rom. (Bibl. Vitr. Emm. 6), s. IX/X (scholia D ad A - Z 373).
	Marit. B. N. 4626 (cont. scholia D ad H 89 - Ω).
	Siglum Z lemmata designat, Zs scholia et explicationes.
z	Vat. 2193, s. XII (scholia D), adhibitus, ubi Z deficit.
Athous	Vatopedi 592, s. XV, qui textum mixtum necnon scholia D continet, scholia aliquot ex A (et T) manantia praebet, quae in lacunis codicis A nosci iuvat.

Kleinbuchstaben bezeichnen bei Textausfall Ergänzungen anderer Hand in den entsprechenden Handschriften.

ZITIERTER ILLASPAPYRI

Papyri in der Zählung von Pack, R. A., *The Greek and Latin Literary Papyri*. Ann Arbor 21965. Ausserdem die fragmentarischen Pergamentcodices der Ilias η 1 = Ambrosianus pictus (saec. V, Ludwich Θ) und η 9 = Syriacus rescriptus (saec. VI, Ludwich Σ). Zusätzliche Papyri aus jüngerem Publikationen (s.u.) erhalten die Pack-Zahl des vorhergehenden Papyrus mit folgendem lateinischem Buchstaben.

Sutton, D. F., *Homer in the Papyri*. Scholar's Press 1992 (eine Textdatei für Macintosh), ist ein äusserst nützliches Arbeitsinstrument, das fortgesetzt und vervollständigt werden sollte. Bisher sind grossenteils nur Varianten verzeichnet, die von den Bezugseditionen abweichen. Weit wichtiger ist, wenn die Papyri die Paradosis bestätigen: das kann wegen ihrer Lücken nicht erschlossen, sondern muss angegeben werden. Praktisch ist so zu verfahren, dass zu *allen* Angaben in den Apparaten von Ludwich, Allen, Mazou, van Thiel alle Papyruseditionen, bei unvollständigen Editionen die Papyri selbst, kollationiert und *alle* Varianten bekanntgemacht werden.

552a	Homereomanition	Oxy 3831, saec. 3/4
560a	A 1-94	Yale 90, s. 3
561a	A 6-19	Köln 68, s. 2
572a	A 65-77	Köln 69, s. 2
572b	A 61-259	Oxy 3825, s. 2
577a	A 108-54	Köln 70, s. 1/1
580a	A 129-211	Michigan 3 + Köln 21, s. 1
588a	A 212-67	Michigan 4, s. 3/4
593a	A 251-66	Köln 134, s. 2
594a	A 272-9	ZPE 6,15, s. 2
601a	A 340-6	Michigan 6, s. 2
605a	A 402-544	München 35, s. 2
612a	A 476-518	Carlini 16, s. 6/7
619a	A 544-611	Studia varia Brux. 2, 207, s. 3
619b	A 565-611	CE 41, 335, s. 3
624a	B 1-40	Ant. 156, saec. 3/4
625a	B 1-78	Oxy 2747, s. 5/6
629a	B 42-9	Köln 181, s. 1
630a	B 57-71	Laur. 126, s. 3/4
650a	B 362-417	CE 60, 17, s. 3/2a.
651a	B 388-410	Hamburg 195, s. 2
655a	B 466-77	BASP 5, 37, s. 1
660a	B 591-782	Köln 25, s. 2
660b	B 597-667	Fs. Berlin 2, s. 2
674a	B 804-25	Carlini 9, s. 2
680a	T 1-25	Michigan 8, s. 3
686a	T 87-145	Köln 26 + 71, s. 1a.

686b	Γ 60 - Δ 8	Aegyptus 62, 47, s. 3
692b	Γ 226-71	BASP 10.5.7, s. 2
693a	Γ 256-300	München 37, s. 3
696a	Γ 281-8	Lenaeus 1, s. 2
697a	Γ 325-43	Oxy. Heisinki 3, s. 3
701a	Γ 383-410	Oxy 3661, s. 2/3
702b	Γ 388-429	Stud. Pap. 22, 40, s. 3
720a	Δ 340-65	Amsterdam 1, s. 1/1
722a	Δ 376-83	Hamburg 197, s. 1
731a	Δ 517 - E 75	Oxy 3826, s. 4/5
733b	E 1-19	Oxy 3662, s. 3
736a	E 114-32	Laur. 127, s. 2/3
738b	E 202-40	Michigan 10, s. 3
742	E 265-311	APF 36, 5, s. 2
745a	E 375-98	Carlini 10, s. 3
749	E 461-558	MH 48 (1991) 1, s. 2
783a	Z 202-85	PSI 1456, s. 2
804a	H 147-66	Michigan 13, s. 3
805a	H 183-95	Fs. Berlin 8, s. 3/2a.
813a	H 412-24	ZPE 42, 45, s. 2
818a	Θ 3-17	Hellenika 32 (1980), s. 3/2a.
825a	Θ 188-207	Köln 29, s. 3
826a	Θ 203 - I 649, Δ 375-480, Π 613-98	Ant. 158, s. 3
827a	Θ 229-76	Michigan 14, s. 3
833a	Θ 452-508	Sorbonne 3, s. 2/3
840a	I 282-699	Ant. 160, s. 3/4
848a	I 470-664, K 48-102, M 152-96	Ant. 161, s. 5
855a	K 110-568	APF 24, 13 (= Pack 857+863), s. 2
857a	K 178-234	Ant. 162, s. 2/3
864a	K 421-60	ZPE 56, 11 (Michigan), s. 2a.
867a	K 575-9	Köln 182, s. 2
867b	Δ 10-81	CE 43 (1968) 114, s. 4/5
874a	Δ 212-56	Köln 33, s. 2/3
876b	Δ 337-61	Oxy 3827, s. 2
891a	Δ 819-32	ZPE 108, 189 (Heidelberg), s. 1
892a	M 114-46	Michigan 17, s. 3
895a	M 179-250	Fs. Berlin 16, s. 6
897a	M 296-372	München 38, s. 1a.
909c	N 474-84	Oxy 2540, s. 1/2
917a	Ξ 235-447	APF 24, 26 (= Pack 919), s. 2/3
917b	Ξ 274-302	Oxy 2541, s. 3
919b	O 157-81	Michigan 20, s. 2
919c	O 162-97, Π 55-150	Oxy 3323, s. 2/3
922a	O 373-423	Oxy 3155, s. 2/3

927a	O 596-646	Michigan 21, s. 3/4
927b	O 631-95, P 268-527	Fs. Berlin 21, s. 6
931a	Π 129-60	Oxy 2748, s. 2
934a	Π 452-500	Milano 114, s. 1
937a	Π 612-54	Oxy 3440, s. 2/3
937b	Π 611-56	Fs. Berlin 22, s. 6
944a	P 127-6	Aegyptus 47, 190, s. 2
944b	P 166-234	Köln 36, s. 5
944c	P 220-86	Ant. 164, s. 4
948a	P 575-90	Yale 95, s. 3
948b	P 566-578b	BIFAO 65, 67, s. 3a.
953a	Ξ 33-408	Oxy 3663, s. 3
953b	Ξ 23-619	Michigan 31 (= Pack 958), s. 2/3
967a	T 291-315	Anc. Soc. 2, 56, s. 2
982a	Φ 488-594	Ant. 166, s. 4
1011b	Ω 1-92	Köln 37, s. 1
1015a	Ω 318-84	Yale 96, s. 2
1017a	Ω 514-43	Oxy. Heisinki 4, s. 1/1
1017b	Ω 527-8, Θ 335	Derwent (West 192), s. 4a.
1163b	Schol. min. ad A 191-416	Stud. Pap. 13, 7, s. 2
1165a	Glossar zu A 318-610	ZPE 7, 229, s. 1
1166a	Glossar zu A 418 - B 393	Oxy 3238, s. 3
1170a	Glossar zu B 93-104,	ZPE 7, 257, s. 3
1187a	Komm. zu I 133-47	Washington 67, s. 2a.

ARISTARCHS RANDZEICHEN (vgl. p. III, 2)

- Der Obelos, erfunden von Zenodot, bezeichnet verdächtige Verse (die aber unverändert im Text erhalten blieben).
- * Der Asteriskos, erfunden von Aristophanes Byz., bezeichnet wiederholte Verse, die Aristophanes an der einen oder anderen Stelle verdächtige, wo er dann den Obelos hinzufügte (schol. γ 71/f⁵ zu γ 72-4 = ι 253-5: τρεῖς κρίσεις ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθόδε κλητοῦται τοῖς δεσποτικοῖς, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωνος λέγονται, καὶ ὀβελικοῦς τοῖς δεσποτικοῖς παρτίθηναι). Manchmal gibt es Asteriskoi als exegetische Hinweiszeichen (Anm. 1).
- > Die Diple weist auf kommentierende Bemerkungen hin.
- × Die Diple peristigmene weist auf Bemerkungen Zenodois hin, die von Aristarch referiert, von Aristarchs Schülern oft missverstanden und kritisiert wurden.
- Ο oder Ω Das Antistigma, erhalten zu B 188 192, Θ 535-7, jüngeren Datums sind vermutlich P 219 Y 447 Ω 558. Damit korrespondiert
- oder C Stigme oder Sigma (zu B 203-5, Θ 538-40, schol. K 397-9, ε 247-8). Antistigma und Stigme verdeutlichen Alternativüberlegungen zu den bezeichneten Versen.

ZEICHEN UND ABKÜRZUNGEN

- Ac = Korrektur
 Ai = Interlinearvariante.
 A^λ = Variante nur im Lemma von A^s, das oft einen unabhängigen Text bietet.
 Am = (Ludw. A⁷) nachträgliche Notizen ausserhalb der Kurznoten- und Scholienspalen häufig expungiert (Zeichen Am¹).
 A^s = "Kommentarscholien" von Cod. A, Lemmata in SeminuZIAle geschrieben.
 Ai = "Kurznoten" in Cod. A, in SeminuZIAle geschrieben, zu beiden Seiten unmittelbar neben dem Text oder interlinear. Gehen teilweise auf Aristarch selbst zurück.
 At+ = die Kurznote bestätigte den Bezugstext, also meistens die Paradosis, durch "οὐτως".
 Ts = "Kommentarscholien" von Cod. T.
 Tl = "Kurznoten" in Cod. T, fast immer interlinear über dem Bezugswort geschrieben.
 Ar^s = Aristarch in den Kommentarscholien von A.
 Ar^t = Aristarch in den Kurznoten von A; Ar^s - Ar^td = links - rechts des Textes.
 Ar⁺ = Aristarch bestätigten Bezugstext durch "οὐτως".
 Ar^T = Aristarch in den T-Scholien, usw. (Ar^T in Kurznoten von T).
 Ar² = Aristarch in den Scholia minora des Codex Z, usw.
 coll. = collatio: Das Testimonium wird im Scholion zitiert.
 comm.^s = Das A-Scholion nennt selbständige Werke wie Kommentare und Monographien (ὑπομνήματα, συγγραμματα, verkürzt ἐντα, ἐν ἐνίοις, ἐν τριῶν) als Quelle der Varianten, die demnach sicher Kommentarbemerkungen oder Konjekturen sind.
 pol(iticae) die "Städtausgaben", anfangs meistens einzeln mit Namen genannt, besonders die Mass(alotica), Argolica, Sinopica. Aristophanes Byz. scheint sie gekannt zu haben.
- Von den Scholien wird meistens nur der wichtigste Zeuge genannt, wenn dessen Information vollständig ist, in der Reihenfolge A¹ A^s T¹ Ts M N E F B C.
 Ω = alle zu Beginn des jeweiligen Buches genannten Handschriften.
 ω = überall oder häufig dieselben Varianten; die Bezeugung kann wechseln.
 || ... vgl. den vorhergehenden Eintrag im Apparat.
 ∪ umschliessen wichtigere mechanisch entstandene Lücken der Papyri.
 [], < > im Apparat bezeichnen Abweichungen der Zeugen von der Textvariante.
 ~ vor Parallelen: die Parallele stimmt im wesentlichen Punkt überein.
 ≈ (= ~) vor Parallelen: dieselben Variantenpaare auch an dieser (und weiteren) Stellen.
 ≈ vor Parallelen: morphologisch oder grammatisch verwandte Variantenpaare, z. B. Worttrennung, Elision, Aktionsart, Genitiv - Dativ, Dual - Plural.
 √ vor Parallelen oder Namen: Bestätigung oder Verteidigung der Textvariante.
 † nach Varianten, die unmetrisch sind.
 † nach Stellenangaben: die Parallele reicht über die genannten Verse hinaus.
 †? = Textvarianten im marginalen Zitierebereich, Gedächtnisfehler? (vgl. ANHANG 2).
 xx¹, xx² = 1. Halbvers, 2. Halbvers.

1. ΙΑΙΑΔΟC A

- A 1 μηῖν δειθε, θεά, Πηληϊδέω 'Αχιλλῆος
 A 2 > οὐλομένην, ἣ μυρ' 'Αχαιοῖς ἀγέ' ἔθηκε.
 A 3 > πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς 'Αἰδοί προΐαψεν
 A 4 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλάρια τεύχε κύνεσσιν
 A 5 > οἰωνοῖσι τε παῖσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
 A 6 ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 A 7 > 'Ατρεΐδης τε ἀναξ ἀνδρῶν καὶ διοὺς 'Αχιλλεύς.
 A 8 τίς τ' ἄρ' εἴθε θεῶν ἐρίδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 A 9 Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 A 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακῆν, δάκοντο δὲ λαοί,
 A 11 οὐνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 A 12 > 'Ατρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν
 A 13 > λυγόμενός τε θυγάτρα φέρον τ' ἀπρεπεί· ἄπρουα,
 A 14 > στῆματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκρηβόλου 'Απόλλωνος
 A 15 > χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἑλίσσετο πάντας 'Αχαιοῦς,
 A 16 > 'Ατρεΐδα δὲ μάλιστα δῖον, κοσμήτορα λαῶν.
 A 17 > «'Ατρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες 'Αχαιοί,
 A 18 ἡμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν 'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
 A 19 ἑκτέρπαυ Πρωτόμοι πόλιν, εὖ δ' οἶκαδ' ἰκέσθαι·
 A 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λυκαίτε φίλην, τὰ δ' ἄπρουα δέχεσθαι,
 A 21 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκρηβόλου 'Απόλλωνα.»
 A 22 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφύησαν 'Αχαιοί
 A 23 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄπρουα·
 A 24 ἀλλ' οὐκ 'Ατρεΐδῃ 'Αγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ.

Ω = Codices semper adhibiti: A d T E (c: 1-200) F H M O V (v: 26-53).

1 μούσας δέιδω καὶ ἀπόλλωνα κλυτοτόρον Κράτης (cf h. Hom. 12. 18. 27) || pro 1-9 Aristoxenus scriptis, Illada cum Cypris iungens (cf Ω 804app.) : ἐκτερε νῦν μοι μοῖσαι Ὀδύμπια δώματ' ἔχοντες, ὅππασ δὴ μῦθός τε χόλος θ' ἔλε πηλείωνα Ἀητοῦς (τ') ἀγλαὰν υἱόν· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς (cf Π 112s + h. Merc. 3142) || 3 ψυχὰς Ω : κεφαλὰς A¹, A R T (= A 55) || 4 δὲ ἐλάρια A T X φ 1 : δ' ἐλάρια Ω || 5 παῖσι Ω : κεφαλὰς A¹, A R T (= A 55) Suppl. 800/1 κτεῖν δ' ἐρεῖθ' ἔλπου κατ' ἡρώων / ὅππασ δέμνων || Bουλή A^s (= B 73) || 8 τ' ἄρ' (Bulligh 804-6) : τῶν A Dy (= 65, ≈ 572) || εἴθε (cf φ 1) Lehrs adscript Ze¹ (= 336), φ 1 Sid T (= H 280) || 11 ἠτίμασεν A F V φ 1 φ 561a φ 1160 φ 1161, A^s ad A 340· ἠτίμασεν d T M O Z φ 1158 Eu, ἠτίμασεν T F H, Rhet. 3. 197. 13 Sp. (= 94) || 15 ἐλίσσετο A T¹ φ 1160 (= 374) || 16 ἀπρεΐδης A¹ (= Z 437, ≈ θ 290) || 20 λυκαί· Jhe¹ d T M V Z || ... δέχεσθαι et Z : δέχεσθε F M O V (≈ Γ 459) || 24 ἀτρεΐδω Ze¹ (= B 185, ≈ 37, cf 197 Πηλείωνα/Πηλείωνος) ||

- Α 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μύθων ἔτελλε·
 Α 26 «μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κτεχέω,
 Α 27 ἢ νῦν δρθύνωντ' ἢ ὕστερον αὐτὰς ἰόντα,
 Α 28 μή νύ τοι οὐ χροαίμῃ σκίπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 Α 29 – τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπειται
 Α 30 – ἡμετέρῳ ἐνὶ οἰκῇ ἐν Ἀργεῖ, τηρόθι πάτρης,
 Α 31 – ἵστων ἐπουχομένην καὶ ἐμὸν λῆχος ἀντιώσσαν.
 Α 32 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σάωτερος ὥς κε νέηαι.»
 Α 33 ὡς ἔφατ', ἔδδευκεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπειέτο μύθῳ·
 Α 34 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυψηλοῖσβιο θαλάσσης.
 Α 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἠρώθ' ὁ γεραίος
 Α 36 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Διτῷ·
 Α 37 «καὶ θὴ μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Α 38 Κίλλαν τε ζυάθην, Τενέδοιό τε ἴφθι ἀνάσσει,
 Α 39 Κυινθεῦ· εἰ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρῃω,
 Α 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρὶ ἔκη·
 Α 41 ταύρων ἦδ' αἰγῶν, τῶδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 Α 42 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.»
 Α 43 > ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων.
 Α 44 βῆ δέ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων Χωόμενος κῆρ,
 Α 45 τῶς' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φάρεσσην·
 Α 46 ἐκλαγξάν δ' ἄρ' οἰκτοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 Α 47 αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦτε νυκτὶ εὐκιδέ·
 Α 48 ἔξερ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νῶων, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκε·
 Α 49 δεινὴ δέ κ' ἀλαργὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 Α 50 οὐρήσας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 Α 51 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεκέες ἐφείε·
 Α 52 > βάλλ', αἰεὶ δέ πυρὰ νευτῶν καίοντο θαμειά.
 Α 53 ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
 Α 54 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσκατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
 Α 55 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Α 56 > κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀρᾶτο.
 Α 57 οἷ δ' ἐπεί οὖν ἦγερθεν ὀμνυρέεες τ' ἐγένοντο,
 Α 58 > τοῖσι δ' ἀνυστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Α 59 > «Ἀτρεΐδην, νῦν ἄμμε παλμπλάγχθ' ἐντας οἷω

27 αἰθις FHv ψ561a ω || 34 ἀχέων Zei (= B 694) || 37 μοι v ψ560a (= 451, ≈ 486) || 42 τί-
 ceiev Zei (τῖταειν? ≈ Ω 38) || 47 νυκτὶ ἐλυσέκεας Zei ad M 463 (cf Ω 510 E 186 v 351s, cf
 Nickau 455) || 48 ἔηκε Fv (≈ Γ 221, cf Schwyzer 653) || 56 θνήσκοντας A ω (≈ 268
 β 192, cf Dict.) || ὀρητο Zei (item 198, ≈ 530, cf § 343 ὀρηται) ||

- Α 60 > ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ κεν θάνατον γε φύγοιμεν,
 Α 61 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος τε θαμὰ καὶ λοιμός· Ἀχαιοὺς.
 Α 62 > ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρέλοιμεν, ἢ ἱέρηα
 Α 63 ἢ καὶ οὐεποπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
 Α 64 ὃς κ' εἴποι ὃ τι τόσσον ἐχώσατο φοῖβος Ἀπόλλων·
 Α 65 > εἰ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχῶλ' ἔς ἐπιμέμφεται ἦδ' ἐκατόμβης·
 Α 66 αἶ κεν πῶς ἀνδρῶν κνίσης αἰγῶν τε τελέων
 Α 67 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι.»
 Α 68 > ἦτοι ὃ γ' ὡς εἶπων κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Α 69 > Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 Α 70 ὃς ἦδ' ἔτα τ' ἐόντα τὰ τ' ἐκκόμμενα πρό τ' ἐόντα,
 Α 71 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἰσω
 Α 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε φοῖβος Ἀπόλλων·
 Α 73 > ὃ σφιν εὐ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Α 74 «ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 Α 75 μῆνην Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλταο ἀνακτος.
 Α 76 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δέ σὺν θεο καὶ μοι ὁμοσσον
 Α 77 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπειαι καὶ χερσὶν ἀρήξειν,
 Α 78 ἢ γὰρ οἴομαι ἀνδρα χολῶσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Α 79 Ἀργείων κρατεῖται καὶ οἱ πεῖθονται Ἀχαιοί.
 Α 80 > κρείσσειν γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
 Α 81 εἰ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ ἀντήμαρ καταπέψῃ,
 Α 82 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κόπον, ὅφρα τελέσῃ,
 Α 83 ἐν στήθεσσιν ἐοῖσι. σὺ δέ φράσαι εἰ με σάωσεις.»
 Α 84 > τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Α 85 «θαρσύνεαι μάλα εἰνὲ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα·
 Α 86 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχην,
 Α 87 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροτίας ἀναφαίνεις,
 Α 88 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δεκρομένοιο
 Α 89 κοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐπιόκει

(*)

60 εἴ Ω : οἱ Zei (= Z 452 κ 434) || 64 εἴμη(ι) H (≈ 205, ≈ Z 479) || 65 εἴ τωρ AAs(2) (~ 93
 B 761, v Ruijgh 808s, Denniston 193) || ἦς' Ω φηρ (Ruijgh 808) : εἰθ' ZIW || 68 ἐκατέλετο
 Zei (≈ 611) || 69 κάλχας Ω : μάντις Zei (cf 62s 384) || 73 ὃ AdTFV A+ ψ560a ψ561
 ψ572b, A1/Epim. : ὃς εἰηΜΩ (≈ Δ 245) || ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα προσήδα
 Zei (= H 356i, ≈ 544) || 77 εἰ ... ἀρήξει O || 80 (asteriscus exeg., cf. n. 1) κρείσσειν Zei,
 v A1 (Hapax, v T 217, ≈ 249) || 82 τε AdT1 ψ560a ψ561 ψ572b (Ruijgh 791) : γε (~ 1
 H 117) || 83 φράσων Zei (Hapax, cf λ 22 φράσει) || 85 οἶσθα φ1162 Zei/Eu, v As (= Cratin.
 fr. 112 K.-A.) || 86 κάλχας Zei (≈ M 231, cf Chantaine 208) || 89 ἐφήσει F (~ 567) ||

ψ 118	αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμοις ταυαῖκει χαλκῷ
ψ 119	> τάνυον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπεύουσι
ψ 120	πῆπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήουσιντες Ἀχαιοὶ
ψ 121	ἔκδενον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δαπεύοντο
ψ 122	ἐλδόμενα πεδίον διὰ ῥωπήα πυκνὰ.
ψ 123	πάντες δ' ὑλοτόμοι φητροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνύγει
ψ 124	Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενίης.
ψ 125	κάδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπιχερῶν, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
ψ 126	φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριόν ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
ψ 127	αὐτὰρ ἐπεὶ πάντες παρακίββαλον ἄσπετον ὕλῃν,
ψ 128	εἵτα' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ψ 129	αὐτίκα Μυρμιδόνεσσιν φιλοπτολέμοισι κέλαισε
ψ 130	χαλκὸν ζώνουσθα, ζεύξαι δ' ὑπ' ὀχεφιν ἕκαστον
ψ 131	ἵππους· οἳ δ' ὤρουντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ψ 132	> ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβάται ἡνίοχοι τε.
ψ 133	πρόσθε μὲν ἵππηες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πέλων,
ψ 134	> μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖρον.
ψ 135	> θοῖξί δὲ πάντα νέκυν καταείνον· ἄε ἐπέβαλλον
ψ 136	κειρόμενοι· ὅππῃεν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεὺς
ψ 137	ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀιδόδε·
ψ 138	οἳ δ' ὅτε χάρων ἵκανον, ὅθι σφισι πέτροδ' Ἀχιλλεὺς,
ψ 139	> κάτθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεικά νῆσον ὕλῃν.
ψ 140	ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάργης διος Ἀχιλλεὺς·
ψ 141	τὰς ἀπάνευθε πυρὴς ξανθὴν ἀρεκείρατο χαλκῇν,
ψ 142	τῇν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τλησθόωσαν.
ψ 143	ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οὐνοπα πόντον·
ψ 144	«Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἡρώεσσι Πηλεΐς,
ψ 145	κεῖσε με νοστήσαντα φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
ψ 146	σοὶ τε κόμην κερσεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,

119 τρινον (~ θ 87 ν 88) αμειβομενοι ψ979 (= I 471, γ Valk 564) || 120 διαπλίσουσιντες Ατ ψ9, γ OZ Ατ+ (cf ζ 318 πλίσουσιν ποδάρκην), διαπλήουσιντες Ντ (~ Λ 146 θ 507), διαπλήουσιντες Eu διχάσας (cf Σ 571 ῥήσουσιντες ... ποσσὶ) || 123 ὑλοτόμοι Ω : υλοτομοι ψ979 (~ T 11) || 124 ἡμιόνους Ω : ορμηκος ψ979 (= δ 23) || 127 παρακίββαλον ΤΓ(Ο)Υ ψ9 (~ 683) || 130 δ' ΑΙΔΕΜΝΟ : θ' ΑΤΕΗΝΥ || 134 ἑταῖρον Ο ψ1000 (≈ 548 relatio) || 135 κταεῖνσιν VZ Ατ5 (≈ 358, cf Chantaine 473), κταεῖνσιν Αση (cf φ 319 ελὺσιν) || 136 ἔχε : σγέθε Τ (~ K 461, ≈ c 324) || 137 αἰδός δα ΑΗ ψ9, γ Ατ+ (= 74, ~ Σ 385) || 138 ἵκοντο ΑΗ, γ Ατ (= θ 60) || ὅθι σφισι ΤΓΜΝΥ || 139 νῆυσεν Eu (~ H 428) || 143 εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυῖον V (= X 98) ||

ψ 147	πεντηκοντα δ' ἐνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ψ 148	ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμὸς τε θυητεῖς.
ψ 149	ὡς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
ψ 150	νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
ψ 151	Πατρόκλῳ ἦρωι κόμην ὀπάσασθαι φέρεσθαι.»
ψ 152	ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φῦλονο
ψ 153	ἦκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρε γόοιο.
ψ 154	καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
ψ 155	> εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστὰς·
ψ 156	«Ἀτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν
ψ 157	> πείσονται μύθοισι γόοιο μὲν ἔσσι καὶ ἄσαι,
ψ 158	νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δειπνον ἀνωχθί
ψ 159	ὄπλεσθαι· τᾶδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
ψ 160	> κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.»
ψ 161	αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ψ 162	αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας·
ψ 163	κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθὶ μένον καὶ νῆσον ὕλῃν,
ψ 164	ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ψ 165	ἐν δὲ πυρὴ ὑπὸ πύργῳ θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
ψ 166	πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοὺς
ψ 167	πρόσθε πυρὴς ἔδερον τε καὶ ἀμφέπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
ψ 168	δημιὸν ἐλὼν ἐκάνυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεὺς
ψ 169	> ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὺ κύματα νῆε.
ψ 170	ἐν δ' ἐτίθει μέλιτρος καὶ δαείφατος ἀμφιφορῆας,
ψ 171	> πρὸς λέχεα κλίνων· πύσυνας δ' ἐρπυλίας εἵπους
ψ 172	ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρὴ, μεγάλα στεναχίζων.
ψ 173	ἐννέα τῷ γε ἀνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
ψ 174	καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρὴ δύο δευροτομήσας,
ψ 175	δωδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νιέας ἐσθλοὺς
ψ 176	χαλκῷ δηλῶν· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
ψ 177	ἐν δὲ πρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμιοιτο.
ψ 178	ῥῖμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

147 παρ' αὐτόθι ΑΕΦΗΝΥ ψ9 : παρ' αὐτόθι ΤΜΟ (= 640), παραστὰς ΑΤΔΝ (= Α. Suppl. 767) || 153 ὑφ' : ἐφ' Η (~ 821) || 155 ἀγαμέμνονα V, γ Ντ (~ Υ 375, ≈ 483) || 156 γάρ ΑΤΗΟΥ ψ9 (= Ω 334, Ruijgh 737) : μὲν εἰ Αμὶ ψ979 (= Ν 47, ≈ Ω 396) || 160 ταγοὶ ΑΔΤΕΟ Ατ5 (Ruijgh 431, Richardson) : τ' ἀγοὶ ΑΤΤΙΕΦΗΜΝΥΖ, Τηραx5 (~ Τ 231, ≈ 199) || 169 ὄρε-τὰ κομης "ὑπὸ τοῦ δέρευν" || 172 πυρὶ ΕΗΟΥ (= 216) || στροναχίζων DEFV Eu (= 225) || 178 δ' ΑΤΜΝ ψ9 : τ' εἰ Ντ (= Ω 591 K 522, ~ 693) ||

- Ψ 179 «χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλ'ε, καὶ εἰν ἅϊδαο δόμοισι·
 Ψ 180 πάντα γὰρ ἦδη τοι τελέω, τὰ πάροισιν ὑπέστην.
 Ψ 181 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐέθλοός,
 Ψ 182 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐέθλει· "Εκτορα δ' οὐ τι
 Ψ 183 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.»
 Ψ 184 > ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνας ἀμφεμένοντο.
 Ψ 185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄδακε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ψ 186 > ἥματα καὶ νύκτας, βόδόνετι δὲ χρίεν ἑλάτι
 Ψ 187 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦνθοι ἑλκεστάτων.
 Ψ 188 τῷ δ' ἐπὶ κύνεσσιν νέφος ἦγαγε φοῖβος Ἀπόλλων
 Ψ 189 οὐρανόθεν πεδίωνδε, κάλυψε δὲ Χῳρον ἄπαντα,
 Ψ 190 ὅσσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος κελίοιο
 Ψ 191 σκῆλαι' ἀμφὶ περὶ Χρῳά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 Ψ 192 οὐδὲ πυρὴ Πάτροκλ'ος ἐκαίετο τρωητόωτος.
 Ψ 193 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρεος Διὸς Ἀχχλλεύς·
 Ψ 194 ὅτε ἀπάνευθε πυρὴς δοιοῖς ἦρᾶ' ἀνέμοισι
 Ψ 195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπύχετο ἱερὰ καλὰ·
 Ψ 196 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων Χρυσέῳ δέπαι λιτάνευεν
 Ψ 197 ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεβοῖατο νεκροί,
 Ψ 198 ὕλη τε σέυατο καίμενη. ὡκέα δ' ἴπρις
 Ψ 199 ἀρόων δίονα μετὰγγελοῖς ἦθ' ἀνέμοισιν.
 Ψ 200 οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέος ἀρόοι ἔνδον
 Ψ 201 εἰλαπύην δαίνυντο· θέοντα δὲ ἴπρις ἐπέστη
 Ψ 202 βῆλῳ ἐπὶ λιθέῳ, τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Ψ 203 πάντες ἀνηΐξαν κλάεόν τε μιν εἰς ἔκαστος.
 Ψ 204 ἦ δ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνήνατο, εἴπε δὲ μῦθον·
 Ψ 205 «οὐχ ἔδωκ' εἴμι γὰρ αὐτῆς ἐπ' Ἰλκεανοῖο πέεθρα,
 Ψ 206 Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι πέζους' ἐκατόμβας
 Ψ 207 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίκομαι ἰδῶν.

180 τετελεσμένα (= Σ 4) ὡς περ ὑπέστην (~ ι 365) Αἰνῆϊντο φ9 φ979 (ι 20) || 191 σκῆλη(ι)
 ΕΠΗΜΙΝΥ (= 487) || 192 ἑλκεστοί ΤΕΦΜΟ (= Ω 722, cf Θ 554 πυρὰ ... καίετο) ||
 195 Βορέην V (ι 15) || ὑπέχετο DFHV φ9 φ979 (= 587) || 197 ἐλθέμεν εἰ φ9 (= ρ 509) :
 ἐλθεῖν ΑΤΤΕF φ979 (= 209 γ 426, = ε 99, ≈ Η 387) || νεκρὸν ΤΕΦΜΟ φ9, νεκρὸς Ηεγ,
 Euphorion || 198 ὕλην τ' ἐκείοντο DITs (~ Α 549) || ... τε σέυατο ΑΙΝΖ φ9 : τ'
 ἐκείατο ΑΑΑΤΥ (φ979), τ' ἐκείοντο ΝΙΟΥ (~ P 463), τ' ἐκείοντο ΑΣΤΕΦΗΜ || ὡκα δε
 φ979, Bentley (= Π 606, cf Ω 95 ὡκέα ἴπρις) || 199 μετ' ἄγγελοῖς ΑΤΤΣΕΗΝΟ (= Ο 144,
 ≈ 266) || 201 ὑπέστην Η (= 253) || 204 δε : τε DΤΗΜΟ φ9 ω (= Α 647) || 205 αὐθι(ς)
 ΑΗΦΟΥ, So 62, 181j, γ Α' (= ω 408) || πέεθρα : πόων Ε (= Γ 5) || 206 γαῖαν : ὀῆμον pol. i
 (= ζ 3) ||

- Ψ 208 ἀλλ' Ἀχχλλεύς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαιδεῖνόν
 Ψ 209 ἐλθεῖν ἄρᾳται, καὶ ὑπύχεται ἱερὰ καλὰ,
 Ψ 210 ὅφρα πυρὴν ὅσπερ καίμενην, ἥ ἐν κείνῃ
 Ψ 211 Πάτροκλ'ος, τὸν πάντες ἀνασπενδύουσιν Ἀχαιοί.»
 Ψ 212 ἦ μὲν ἄρ ὡς εἶποῖς' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὄρεοντο
 Ψ 213 ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροισιν.
 Ψ 214 αἶψα δὲ πόνον ἵκανον ἀήμενα, ὅρτο δὲ κῆμα
 Ψ 215 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐριβόλον ἱκέσθην.
 Ψ 216 ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην, μέγα δ' ἵαχε θεσπιδαῖς πῦρ.
 Ψ 217 πανύχιοι δ' ἄρα τοὶ γε πυρὴς ἀμυδρὸς φλόγ' ἔβαλλον,
 Ψ 218 φεσώντες λιγέως· ὁ δὲ πάνυχος ὡκὺς Ἀχχλλεύς
 Ψ 219 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 Ψ 220 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέει, δευὲ δὲ γαῖαν,
 Ψ 221 > ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 Ψ 222 ὡς δὲ πατὴρ οὐ παῖδός οδύρεται ὁστεά καίων,
 Ψ 223 νημφίου, ὅς τε θανὼν δειλοῖος ἀκάρχησε τοκῆας,
 Ψ 224 ὡς Ἀχχλλεύς ἐτάροιο οδύρετο ὁστεά καίων,
 Ψ 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν διδνὰ σπενυχίτων.
 Ψ 226 > ἥμος δ' ἐωσφόρος εἶσι φόος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 Ψ 227 ὅν τε μέγα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται ἥως,
 Ψ 228 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαρταίετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 Ψ 229 οἳ δ' ἀνεμοὶ πάλιν αὐτῆς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Ψ 230 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστευεν οἰδιματι θύων.
 Ψ 231 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιαθεῖς
 Ψ 232 κλίνῃ κεκμηῖας, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 Ψ 233 οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέοντο·
 Ψ 234 τῶν μιν ἐπερχομένων ὁμάδος καὶ δοῖπος ἔγρειπεν.
 Ψ 235 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σέβας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ψ 236 «Ἀτρεΐδην τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαῖαν,
 Ψ 237 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ψ 238 πᾶσαν, ὅπόσων ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ψ 239 ὁστεά Πατροκλ'οιο Μενουτιάδαο λέγμεν,

212 ἀπεβήσατο D φ979 (~ Ω 191) || 216 πυρὶ ΑΙΔΙΕΟ φ9 (= 172) || 219 ἔχων ΑΤΤΕΜΟ
 φ979 (= ι 346) : ἔλων ΑΔΦΗΥ φ9 (= 1656, ~ 815) || 220 ἀφυσσόμενος ΑΙΔΙΤΜΙΝ φ979 :
 ἀφυσσόμενος (~ Γ 295, ≈ 452) || 225 σπενδύουσιν ΕΥ (~ Ω 79) || 229 νέεσθαι : ἔναστος V
 (= Α 606 M 87app., = ξ 87) || 232 κεκμη(κ)ός DFV (= δ 734) || 234 ἔγρειπεν : ὄρουσεν V
 (= Ω 760) || 236 ἀτρεΐδαί FNt (= Α 17, = 272) ||